

DOBRE VESTI IZ NAŠE ŠOLE IN NAŠEGA MESTA/KRAJA

Mednarodni UNESCO projekt

Foto: Sofija Ivanuša, Gimnazija Ptuj / Znanje.

OBJEM VREDNOT

E- publikacija šol, ki so sodelovale v
mednarodnem UNESCO projektu
Dobre vesti iz naše šole in našega mesta/kraja
Šolsko leto 2016/17 in 2017/18
Vodja projekta: Karla Leban
Oblikovala in uredila: Karla Leban
OŠ Ledina, Ljubljana

Kazalo

1. Uvodnik	4
2. OŠ Frana Metelka, Škocjan	6
3. OŠ dr. Jožeta Pučnika, Črešnjevec	10
4. OŠ Frana Kranjca, Celje	14
5. OŠ Frana Rozmana Staneta, Ljubljana	17
6. OŠ Koseze, Ljubljana	20
7. OŠ Ledina, Ljubljana	24
8. OŠ Leona Štuklja, Maribor	27
9. OŠ Selnica ob Dravi	30
10. OŠ XIV. divizije, Senovo	33
11. Gimnazija Ledina, Ljubljana	36
12. OŠ Kossuth Lajos, Dabas, Madžarska	39
13. OŠ Dositeja Obradovića, Novi Sad, Srbija	42
14. OŠ Jovan Jovanović Zmaj, Pančevo, Srbija	46
15. OŠ Fokovci	47
16. Gimnazija Ptuj	48

UVODNIK V OBJEM VREDNOT

» Na svetu si, da gledaš sonce.
Na svetu si, da greš za soncem.
Na svetu si, da sam si sonce
in da s sveta odganjaš – sence.«

Tone Pavček

Za nami sta dve leti iskanja vrednot, ki so okoli nas, ki nas dvigujejo nad slabe stvari in nam dajejo moč za dejavnost. Kot bi iskali sonce, kot bi bili sonce in kot da bi s sveta preganjali sence, kot je zapisal Pavček.

Naše šole so jih polne, vrednot. Včasih je toliko vsega, da se jih ne zavedamo. V teh dveh letih smo jih poskusili ozavestiti. Z nami so ves čas.

V prvem letu smo jih iskali skozi fotografski objektiv. Veliko čudovitih utrinkov smo dobili in jih razstavili na Senovem, v sončnem kraju, ki gosti Ustvarjalce Dobrih vesti. V tej skupni knjigi si jih lahko spet ogledamo in se jim čudimo.

Letos smo nadaljevali z delom v obliki literarnih ustvarjalcev. Na spletni strani je ogromno prispevkov, ki nas pomaknejo v cono udobja, zadovoljstva, sonca. Če mladi pišete take pesmi, take misli... je veliko upanja za ta svet. Nekateri so sodelovali samo kot fotografi, drugi le kot literati. Vse sem poskusila zajeti v tem objemu.

Zahvaljujem se vsem mentorjem in vsem sodelujočim učencem. Naj ne bo vaše iskanje dobrega končano, naj se nadaljuje, naj se poglobi. In sence bodo izginile... Naš skupinski objem vrednot je zajet v tej e- knjigi. Naj ostane z vami!

vodja projekta

Karla Leban

Foto: Karla Leban/ Sonce

Dragi mladi ustvarjalci, spoštovani mentorji,

iskrene čestitke k vašemu uspešnemu poglobljenemu dvoletnemu delu na temo vrednot v Unesco projektu Dobre vesti iz naše šole in našega mesta/kraja - vaše delo je prežeto s srčnostjo in mladostno igrivostjo, ki navdušuje tako v sliki kot v besedi!

Že fotografska razstava Vrednote skozi objektiv, ki smo jo lahko občudovali na OŠ XIV. divizije Senovo ob zaključku Unesco tabora ustvarjalcev dobrih vesti maja 2017, je izžarevala polno življenje vrednot na naših šolah, in v fotografske objektivne ste jih ujeli veliko.

Tudi besede ste na to temo vse šolsko leto 2017/18 spretno sukali in nasnuli celo vrsto iskrenih proznih in pesniških prvencev, ki nas prepričljivo popeljejo v vaš svet vrednot, ki se od našega odraslega ne razlikuje, razen po iskrovosti in resničnem veselju do življenja.

Pika na i vašemu dvoletnemu ustvarjanju na temo vrednot v sliki in besedi pa je seveda vaša e - knjiga Objem vrednot, ki jo je v venček obojega skrbno spletla vodja projekta Dobre vesti iz naše šole in našega mesta/kraja, Karla Leban, z OŠ Ledina.

Tako kot poprejšnje knjige vas bo spominjala na vašo neustavljivo ustvarjalnost, doživljanje lepega in dobrega v vaših šolah in na Taboru ustvarjalcev dobrih vesti na Senovem, kjer so se spletla mnoga prijateljstva.

Ko boste hodili skozi življenje in boste nekoč opazili, da je največja vrednota pravzaprav življenje samo, bo ravno prijateljstvo tisto, ki vam bo življenje naredilo žlahtno in neprecenljivo lepo. Zato so takšni projekti tako zelo dragoceni.

Hvala vsem, ki ste soustvarjali ta čudovit mozaik lepega in dobrega!

Ljubica Kosmač,

dolgoletna vodja Dobrih vesti iz naše šole in
našega mesta/kraja

namestnica nacionalnega koordinatorja UNESCO
ASP mreže Slovenije

FOTO: Karla Leban / Sonce 2

OSNOVNA ŠOLA FRANA METELKA ŠKOCJAN

DRUGAČNOST NAS BOGATI

Vsak človek, vsako bitje je drugačno od nekoga drugega. Vsak je nekaj posebnega. Ljudje se tega premalokrat zavedamo. Ponavadi želimo biti podobni kakšnim zvezdnikom itd., kar pa seveda ni prav. Človek naj bo to, kar je, naj ceni to, kar ima, pa kaj, če ima čuden nos, je debel, škili ali kaj podobnega, saj nas ravno to dela drugačne, posebne, seveda v pozitivnem smislu. » Rad se imam,« je stavek, ki bi si ga vsak od nas moral ponoviti vsak dan in se ob tem zamisliti, kaj vse ima.

Ana Kraljić, 8.a

PRIJATELJSTVO

Vsak človek potrebuje ljubezen, podporo, objem, v katerem se lahko razjočeš in to ni mama, to ni sestra, brat ali oče, to je prijatelj. Prijatelj te mora podpirati, te spoštovati, ti nudi pomoč in neizmerno, neskončno ljubezen. Prijatelj je najlepši dar, ki ga boš kdaj koli dobil, zato ga ne zapravi in mu vračaj to neskončno ljubezen in čas, ki ga on podarja tebi.

Eva Cvitko, 9.b

Foto: Ana Kapler / Pomoč sošolki

Menim, da imava z mojo mami zelo zanimiv odnos. Vedno sva bili dobri prijateljici, čenčali sva lahko cel dan, pa si še vedno nisva povedali vsega. Skupaj s psom sva hodili na sprehode, se pogovarjali o preteklosti in prihodnosti.

Kar naenkrat pa je bilo najinih sprehodov manj, kar naenkrat je bilo manj smeha ... Ne da bi se zavedali, se je najin odnos močno spremenil. Ali pa bolje, spremenila sem se jaz. Kar naenkrat mami nisem mogla več zaupati svojih težav, svojih skrbi, nisem ji več mogla pokazati svojih čustev. Oddaljili sva se druga od druge, ne da bi se katera od naju tega sploh zavedala. Kmalu ni več minil dan brez prepira ...

A kot je prišla pomlad v naše kraje, je prišla pomlad tudi v moje srce. V sebi sem spet začutila tisto pravo mene in končno sem doumela, da je življenje minljivo. Začenjam se zavedati, koliko neponovljivega časa je odšlo mimo mene, mimo naju z mami.

Skratka, ko sem se končno zavedala dejstev, ki nepremično stojijo pred mano, so se najini odnosi začeli boljšati. Danes je bilo spet slišati najine čenče in trače, pa tudi pogovore o resnih zadevah. Lepo je bilo preživeti tak lep sončen dan z osebo, ki me pozna bolje, kot jaz poznam samo sebe, lepo se je bilo spet smejati. Zdaj spet vem, da ji lahko zaupam, saj je konec koncev ena redkih, ki v še tako hudih časih ni obupala nad menoj.

Foto: Eva Šraj / Drugačnost nas bogati

Tina Kraljić, 8.a

STRPNOST

Strpnost je pomembna vrlina. Brez nje bi že zdavnaj pozabili drug na drugega. Ne bi bilo pravih prijateljev. Obstajal bi samo prepir. Biti strpen je težko. Za to se moraš truditi. Predvsem pa si moraš tega želeti. Že samo en sam nestrpen posameznik lahko vse pokvari. In samo ena strpna celota lahko vse popravi. Vse to je za lepši svet.

Tereza Zupet, 6.a

Ljudje, ki ne poznajo svoje preteklosti, porekla in kulture, so kot drevesa brez korenin. Kulturna dediščina so dobrine podedovane iz preteklosti. Skupnost jih opredeli kot odsev in izraz svojih vrednot in identitet. Dediščina je vse, kar je bilo dano od ljudi za ljudi in je steber za nadaljnjo preživetje naših potomcev in dokaz truda naših prednikov. Priča o njihovih navadah, kulturi ter veri, prav tako o načinu in sprejemanju življenja. Tudi kulturne dobrine, kot so sodobna umetniška dela in druge nematerialne dobrine lahko enačimo h kulturni dediščini. K dediščini spada tudi naravna dediščina, ki je bogastvo žive ali nežive narave, naravnih posebnosti, ki so prvobitne, pristne ali avtohtone. Narava nam je dala nekaj, za čemer lahko danes vzdihujemo, občudujemo in se čudimo lepoti ter blaženosti narave. Ljudje, ki so živeli pred nami, so to ohranili za nas in naše otroke. Ohranili so za ljudi.

Preteklost podaja roko prihodnosti. Močno jo drži, da si lahko pomagata, da delata druga za drugo. Nekje v sredini je tudi sedanost, ki je prenašalka dobrin iz preteklosti v sedanost. Ko skrbimo zase, moramo pomisliti na naše otroke in vnuke. Zamisel o razvoju človeške družbe, pri katerem bi se izognili nevarnosti, ki jih povzroča osredotočanje na količinski materialni razvoj z izčrpavanjem naravnih virov in onesnaževanjem okolja, pravimo trajnostni razvoj, ki zadovoljuje potrebe sedanjega človeškega rodu, ne da bi ogrozil možnosti prihodnjih rodov, da zadovoljijo svoje potrebe. S trajnostnim razvojem naj bi se tudi ohranjala biološka raznovrstnost ali s tujko biodiverziteteta, ki je stopnja raznolikosti vseh oblik življenja v nekem okolju bodisi ekosistemu, biomu ali celotni Zemlji. Raznovrstnost življenja (če iz angleščine prevedemo dobesedno) s stališča človeka omogoča smrtno izrabo bioloških virov.

Če zgradiš hišo z namenom, da bi v njej živel, zgradiš temelje za potomce, ki jih bo zanimal način življenja pred njihovim nastankom. Nikoli ne delaš samo zase, tudi če je to tvoja želja in namen, nekdo bo imel korist od tega. Če ne zdaj, pa čez nekaj let. Če hiša stoji tam zato, da ti nudi zatočišče in dom, to pomeni 20 % koristi zate. Ostalo dobesedno predaš potomcem, da lahko na podlagi te tvoje hiše ocenijo življenje, ko se še niso rodili. Da lažje utemeljijo teorije, ki so jih sestavili, o preteklosti. Prav tako to velja za reke, vinograde, stavbe, slike, mesta, za praktično vse, kar nas obkroža. Zdaj je hiša stara 30 let brez pomenska in brez novosti, ki nam bi pomagale potešiti našo radovednost. Težko je raziskovati preteklost, če nimaš nič fizičnih ostankov o eri ali dveh pred nami. Kako velika želja po ostankih in po starih predmetih je takrat, želja po novim rodom neodkritega, da bi lahko to ponovno spoznali in začutili. Takrat pade priložnost, ko se zavemo, kaj smo izgubili. Naše korenine so šle v pozabo. Del nas je propadel, trud prednikov je bil zaman. Izpustili smo našo preteklost iz rok, ob enem pa izgubili tudi prihodnost. Ustvariti bomo morali nekaj novega, težko razumljivega. Vsak košček narave, vse, kar sta nam iz srca podarila babica in dedek, moramo negovati in ohranjati, kot sta to počela onadva. Res je, vsako drevo se postara in izgubi svoj vir skozi leta. A,

če ga dobro negujemo, lahko ostane za trenutek dlje in ta trenutek je vrednejši od vsega. Morajo ostati korenine, da lahko iz starega zraste novo. Naj ostane bistvo, ki se dopolnim z nečim novim.

Mislím, da se rešitve skrivajo samo v naši glavi. Če se začnemo vsi zavedati, kaj nam je bilo podarjeno, bomo na to gledali precej drugače. V življenju je včasih treba pogledati v drugo smer. Majhen premik je ogromen korak v življenju. Besede naj kasneje preidejo v dejanja. Z obdelovanjem starega vinograda, obnovitvijo stare hiše in z zgodbo, ki si jo povemo iz roda v rod, bomo dali otrokom in vnukom zagon za nadaljnje iskanje rešitev in ohranjanje naravnih dediščin. Če vsak ohrani majhen košček, bo na koncu celota večja, kot smo pričakovali.

Dediščina ni nekaj, kar so nam dali v trajno last. Je nekaj, kar smo dobili v uporabo in nato predajo naprej. Iz roda v rod ter iz generacije v generacijo. Tako, kot si predajamo življenje že vsa ta leta.

Anamarija Čarman, 9.b

Foto: Eva Šraj / Prislunimo učenki s posebnimi potrebami

Mentorica besedil: Irena Pleterški
Mentorica fotografij: Mojca Cemič

OSNOVNA ŠOLA DR. JOŽETA PUČNIKA ČREŠNJEVEC

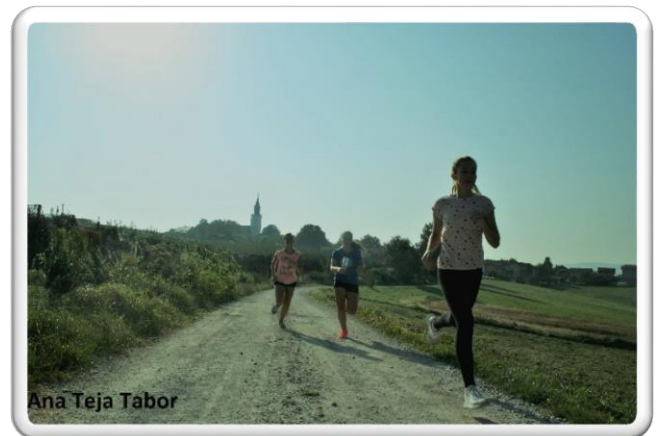
PRAVI DOM

Potoval sem, no bolj bežal,
skozi države,
ki jih še sam ne poznam.

Skozi mesta in vasi,
Med gorami in pod vodo,
v snegu, dežju ali soncu.

Vse sem naredil za to,
da bi dobil kar vsak človek lahko:
MIR IN SVOBODO.

Mislil sem, da srečen bom,
vendar ne, saj to ni moj
pravi dom ...

Ana Teja Tabor, 9.a

FOTO: Ana Teja Tabor / Tecil

NAGOVOR

Nagovor na občinskem šolskem parlamentu 2017

Bodite ustvarjalni, raziskujte svet okoli sebe z odprtimi očmi in predvsem verjemite v svoje sposobnosti in sanje. Zapomnite si, na mladih svet stoji, zato je vaša izobrazba, ki naj bo le najboljša, še kako pomembna. Ne le za vas in vaše starše, pač pa tudi za okolje, v katerem živimo, in za cel svet. Posvetite pa se seveda tudi času, v katerem boste oz. bomo živeli - prihodnosti. Najboljši način, da predstavite svojo prihodnost je, da jo ustvarite.

Ne živimo samo v enem svetu. Živimo v veliko majhnih svetovih. Lahko si jih izmislimo tudi sami. Lahko v njih ni nikogar razen nas ali pa so v njem samo tisti, ki jih vanje povabimo. Prav zagotovo pa čisto vsi živimo v dveh svetovih. Živimo v svetu, kjer žičnate ograje zarežejo v ljudi, ki hočejo pobegniti iz nečloveških razmer. Vrnejo jih v strah, lakoto, brezup in v smrt. V svet, kjer ob mejah taborijo otroci kot vi, ne da bi vedeli, ali bodo še kdaj videli prijatelje ali

celo svojo družino, se brezskrbno igrali in spali v pravih posteljah. In ne vedo, zakaj je tako. Zakaj jim je to storila vojna odraslih. Vedo samo za strah in sovraštvo svojih staršev.

In živimo v svetu, kjer so meje odprte, kjer te tujec gostoljubno povabi v svoj dom in ti ponudi, da ga deliš z njim. Kjer ti pomagajo, če se izgubiš. Kjer ti pokažejo, kaj vse je lepega in dobrega pri njih in ti napolnijo srce z novo lepoto in glavo z novim znanjem. Svet, v katerem je varno tudi za vrati tvojega doma, v sosednji ulici, v sosednjem mestu in v drugih deželah. Svetova sta dva. Ti moraš izbrati, v katerem od obeh boš živel. In živel boš v tistem, ki ga boš ustvaril. Toda ne moreš ga ustvariti sam. Nikoli sam. Vedno skupaj. Samo skupaj.

Vsi vi in zraven sem tudi jaz, vsi mi nečemu pripadamo. In kaj je ta nekaj? Vsi pripadamo neki skupnosti. Vendar ne tako kot da smo last nekoga, ampak tako, da nečemu pripadamo. In to nam daje osebnost, ki jo imamo, in vse, kar spada zraven. Pa tudi če ta skupnost ni velika, lahko v nas pusti ogromen pečat, neko sled, ki nas bo vodila skozi celo življenje.

Takšen primer je naša šola. Je majhna in skromna, vendar se je v njej skovalo toliko prijateljev, da je za nas, ljudi, ki - lahko bi rekli - živimo v njej ... za nas je nekaj ogromnega.

Ana Teja Tabor, 9.a

FOTO: Ana Teja Tabor / Nekoč in danes

PRIBEŽNIKI

Koliko je ura?
Ne vem, ker sem vsak dan v drugi državi.
Vsak dan me pošiljajo v drugam,
tam sem jim odveč,
zato me vrnejo nazaj,
tam me nočejo,
ker pravijo, da sem navaden otročaj!
In pošljejo me ... kam ...

Hmmm nekam, kjer pravijo,
naj bom srečen državljan.

Potem spet nekaj dni živim
z rakuni, zajci, vevericami.

Upam, da temu enkrat konec bo ...
in tudi vi,
držite pesti,

da enkrat srečni bomo mi in vi,
pripežniki.

Ana Teja Tabor, 9.a

SREČA

Sreča je, ko pri matematiki dobiš pet
in si potem čisto zadet.

Sreča je, ko se ti zvezda utrne
in želja se ti povrne.

Sreča je, če se počitnice v vikendom ne začnejo,
saj tako bolje uspejo.

Sreča je, ko ti ljubezen pomežikne
in ti srce na ves glas VZKLIKNE!

Tjaša Blažič, 7.a

VESELJE

Veselje nas obdaja,
kadar sonce zahaja
in spet luna vzhaja.

Veselje se začne,
kadar ptice pojo
in spet jutro pokaže
svoje poslanstvo.

FOTO: Ana Teja Tabor/ Kmečka opravila

Veselje je vse, kar je na tem planetu,
kjer se vse začne ob rojstvu,
ko otrok prvič svojo mater uzre.

Veselje je družina.

Veselje je veselje.

Veselje je vse.

Jaka Selakovič, 9.a

o ŽIVLJENJU ...

Življenje je dar.

Življenje je čar.

Ni nam vse dano

in ni nam zmeraj z rožicami postlano.

Vedno se pa moramo po padcu pobrati

in vedno kaj novega spoznati.

Šele ko nekaj težkega v življenju skozi damo,

se novega naučimo,

se zavemo,

koliko veljamo.

Tjaša Blažič, 7.a

OSNOVNA ŠOLA FRANA KRANJCA CELJE

SPALNE VREČE POLNE SREČE

Črni, beli, rumeni, rdeči

vsi radi spimo v spalni vreči.

Ker spalne vreče ne delajo razlik,
nestrpnim ljudem svetujemo umik.

Naše spalne vreče koristne so zelo,
pogrejejo nam tudi srce in ne samo telo.

Za vsakega se najde prava spalna vreča,
tudi če ga v življenju čaka le še mrzla ječa,
kar je konec koncev lahko za koga preprosto sreča.

Sonja Drogenik in Nika Roš, 8.a

STRPNA SMETANA

Naša smetana ni stepena,
naša smetana je strpna.

S svojo sladkobo rešuje svet,
strpno premaga vsak zaplet.

Bodi strpen, ne bodi rasist,
v Lidlu nabavi si sir TRAPIST.

Sonja Drogenik in Nika Roš, 8.a

ŠIRŠI POGLED

Kaj so vrednote? Katere so nam najbližje?

O vrednotah nasploh se premalo govori, v družbi so premalo poudarjene. Veliko ljudi sploh ne ve, kaj točno vrednote so. Zame osebno so to cilji, stvari, ki jih cenimo oziroma mišljenje o tem, kar je dobro in prav in za kar si je vredno prizadevati. K najpomembnejšim vrednotam sodijo družina, ljubezen, mir, prijateljstvo, zdravje ... Velikokrat pa pozabimo na tiste vrednote, ki so del našega socialnega življenja – strpnost, sprejemanje sebe, drugačnost ... vse te velikokrat niso dovolj prisotne v naših življenjih, nanje se ne osredotočamo dovolj in jih predvsem pozabljamo. Vse to pa kali mir na svetu. Največ konfliktov in nesporazumov se zgodi ravno zaradi nestrpnosti. Na teh področjih se izražajo razlike, ki so čisto neprimerne. Kljub enakosti in enakovrednosti še vedno nastajajo veliko predsodkov zaradi barve kože, drugačne veroizpovedi. Nekje so vidne razlike glede na spol, nekje glede na narodnost, nekje drugje pa so vidne celo premoženjske razlike. Vsi ti predsodki vodijo v nestrpnost. Čeprav se učimo, trudimo in celo vemo, da marsikaj ni prav, vseeno velikokrat pozabljamo na ostale in delamo napake, ki jih tako zaničujemo pri drugih ljudeh. Zato je še kako pomembno sodelovanje in medgeneracijsko povezovanje, kjer je vsak vpleteni deležen sočlovekove solidarnosti in medkulturnosti. Starejši tako mladim sujejo neprecenljive modrosti, ki jih črpajo iz izkušenj, mladi pa jih v zameno zanje vpeljujejo v virtualni svet 21. stoletja.

Taja Korošec, 8.a

FOTO: Nika Roš / Prijateljstvo - zaupanje

SRCE

Srce je telo,
kamor se vsak občutek izlije,
čudo je, da od slabih občutkov še samo ne zgnije.
Do njega pritekajo žile, ki so polne energije.
če se srce utruji, človeka v posteljo zgrudi.
Srce je kot drevo, ki ga veje z listi polnijo;
od njega odvisen je vsak,
zato zahvali se mu lahko tudi (so)vrag.
V nas utripa do poslednjega vdiha,
dokler mu ne zmanjka kisika.

Iza in Jan Vodenik, 9.a

LJUBOSUMJE

Ljubosumna sem nate.
Na vse, ki so ti blizu.
Ljubosumna sem na cigarete, ki so se dotikale tvojih ustnic.
Ljubosumna sem na pajka, ki visi v tvoji sobi.
Na ljudi, ki so videli tvoj nasmeh.
Ljubosumna sem na grob, v katerem ležiš.

Zala Zupančič, 9.b

Mentorici besedil: Mateja Rokavec in Kristina Radoš Janežič

Mentorica fotografije: Mateja Rokavec

OSNOVNA ŠOLA FRANCA ROZMANA STANETA LJUBLJANA

FOTO: Anastazija Tepić

IMETI SE RAD

Ljudje bi se morali bolj imeti radi, si večkrat pokazati, da se imajo radi.

Več bi se morali objemati.

Nič ni narobe, če si rečemo: "Rada te imam." Pa čeprav je to samo tvoja sošolka.

Rad imam svoje igrače, vendar jih z veseljem delim s prijateljem.

Več bi si morali pomagati pri domačih nalogah.

Jaz bi v bodoče, večkrat prinesel bonbone v šolo, ker bi me bodo potem imeli vsi bolj radi... kaj res?

Tudi po šoli bi morali biti prijazni drug do drugega.

Prijazni moramo biti tudi do dreves.

V svoje življenju imam vse, kar imam rad, ob sebi.

Najraje na svetu imam mami in očija in to jima vsak dan povem. Od danes naprej jima bom tudi pokazala.

Imejmo radi naravo, saj smo od nje odvisni...

SPOŠTOVANJE

Spoštujem svoje starše tako, da jim pomagam vsak dan.

Spoštujem učitelje in se trudim poslušati in upoštevati njihova navodila.

Drugim pokažemo spoštovanje tako, da jih poslušamo.

Spoštujem svoje prijatelje s tem, da si delimo igrače in na njih pazimo.

Spoštovanje je tudi, ko se za nekoga postavimo.

Spoštovanje je nekaj, kar daš in dobiš, si deliš.

FOTO: Anastazija Tepić

PRIJATELJSTVO

Ko imaš nekoga rad, je to tvoj prijatelj.

Z mojo najboljšo prijateljico si delim tudi mojo najljubšo čokolado.

Svoje igrače posodim samo svojim prijateljem.

S prijateljem se tudi včasih skregam, ampak se takoj spet skupaj igrava.

Včasih svoje prijateljice ne vidi cel teden, ampak se potem igrava, kot da sva bili včeraj nazadnje skupaj.

Ko z njim skupaj delaš domačo nalogo, to je tvoj prijatelj.

Prijateljstvo je za vedno. Ne moreš danes biti prijatelj, jutri pa kar ne več.
Potem to ni bil tvoj prijatelj.

Prijatelj te vedno povabi na praznovanje svojega rojstnega dne.

učenci 3.b razreda

FOTO: Anastazija Tepić

Mentorica besedil in fotografij : Helena Sirotko

OSNOVNA ŠOLA KOSEZE LJUBLJANA NAŠE MESTO

Naše mesto ima cesto,
zavito v presto.

Naše mesto ima vodnjak,
kjer se lahko namaka vsak.

Naše mesto ima luči,
ponoči žari, podnevi pa spi.

Naše mesto ima bloke,
vrtce in parke ter jame globoke.

Naše mesto je na vrhu seznama,
saj mu rečemo Ljubljana.

Max Pavšič, 7.c

DOBRODELNOST

Kot vsako leto je tudi letos na šoli potekala novoletna tržnica. Učenci od 1. do 9. razreda so prodajali ročno izdelane izdelke, kot so voščilnice, magnetki, okraski za novoletno jelko, adventni venci in slaščice. Prav tako pa sta prireditelj spremljali glasba in dobra volja. Otroci so na odru zaplesali, starši pa so se ob požirku čaja sprostil. Denar, ki smo ga zbrali s prodajo, je prejel šolski sklad.

učenci 7.c

FOTO: Nana Živič Pavček / Dobrodelnost

SRCE

Srce je organ,
ki privabi ljubezenski orkan.
Razbija, tolče, bije zelo,
kadar lepo dekle pogledamo.
Včasih kašelj, včasih kih,
srcu vzame zadnji dih,
če oči zatisnemo,
pri ljubezni zavore pritisnemo.
Prva ljubezen nastane tako,
da se dva človeka ljubita zelo.
Ne glede kaj med njima stoji,
vedno sta skupaj, vse dneve in noči.
Ko nabija, ko razbija,
vsi vemo, zakaj se nam odziva.
Ljubezen je stvar, ki greje nam telo,
in vemo, da ne pride kar tako.
Srce nam bije, tam in tu,
brez počitka, brez miru,
nekoč prišel bo žalostni čas,
ko srce ne bo bilo za nas.
Zdaj vsi vemo, kako bo to,
kadar srce izmučeno bo,
zato pojdite ven na zrak,
se spočite in zavriskajte na glas.

Max Pavšič, 7.c

KULTURNA DEDIŠČINA

Belokranjska pogača

Belokranjska pogača je najbolj značilna jedača Bele krajine, ki so jo v kraje današnje jugovzhodne Slovenije najverjetneje prinesli Uskoki, nato pa se je recept dolgo prenašal iz roda v rod. To tradicionalno jed se največkrat postreže še toplo, poleg pa se pije vino. O njeni edinstvenosti govori tudi dejstvo, da je uvrščena na evropski seznam jedi z zaščitenim poreklom. In tudi mi - sedmošolci - smo si to kruhu podobno živilo privoščili (a seveda poleg nismo srkali vina). Iz pšenične bele moke, mlačne vode, soli in kvasnega nastavka smo najprej oblikovali testo in ga pustili vzhajati. Preden smo ga za tretjino ure vstavili v pečico, smo po vrhu testa vrezali ravne zareze in posuli nekaj zrnč kumine. In končno je bila naša belokranjska pogača pripravljena; nosnice nam je napolnil nezgrešljiv vonj po soli in kumini ter svežem kruhu in pred očmi smo ugledali rdečerjavo skorjo nekaj centimetrov debele pogače – le še poskusiti smo jo morali!

učenci 7.c

FOTO: Aglaja Gale-Šparemblek / Belokranjska pogača

FOTO: Nana Živič Pavček in Sara Ognjanovič / Kultura in tradicija

MORJE

O morje, kako si zvesto,
ob tebi me je zaneslo.
Burja piha skozi mesto,
v valovih me je odneslo.

Na otočku daleč stran,
tam uživam čisto sam.

Nato prišel je velikan
in rekel, naj grem kam drugam.

Potem prišla hobotnica
in mi rekla poslastica.
Urno splaval sem nazaj,
da ušel bi vekomaj.

Max Pavšič, 7.c

OSNOVNA ŠOLA LEDINA LJUBLJANA

VREDNOTA

Vrednota je tisto, kar si najbolj želiš
in po čemer povsod in vedno hrepeniš.
Prijateljstvo, družina, ljubezen,
to so vrednote prave,
za srce in dušo zdrave.

A na žalost zadnjih nekaj let
slabe vrednote spreminjajo naš svet.
Denar, telefoni, internet, oblačila ...
nič več ljubezen kakor nekoč
ali pravljica za lahko noč.

Vrnimo stare vrednote v naš svet,
dajmo jim priložnosti da zaživijo spet.
Razmišljajmo s pametjo Zdravo,
preden se cel svet obrne na glavo.

Rupert Jelnikar Mrak, 6.a

FOTO: Brina Birsa / Barvni kontrast v gibanju

VREDNOTE

Dar, ki ga ni mogoče kupiti,
bogastvo, ki ga je treba deliti.
To so vrednote, ki jih moramo varovati.

Če nam le delček zbeži,
lahko vrednost izgubi
in vrednota lahko postane sramota.

Zora Kortnik, 9.r.

ZGODBA O PRIJATELJSTVU

Nekoč pred davnimi časi sta živela dva fanta po imenu Petar in Luka. Bila sta najboljša prijatelja in iskala sta zaklad. Iskala sta in iskala. Leta so minevala in ugotovila sta, da je zaklad samo PRIJATELJSTVO.

Petar Savić 2.a

Bilo je deževno popoldne in Lili se je zelo dolgočasila. Bila je zelo žalostna. Želela si je popoldne preživeti s svojo najboljšo prijateljico Ano. A Ana je morala z mamico na obisk k babici. Vse igre, ki jih je Lili počela sama, niso bile dovolj dobre in zabavne. Vse igre, katere se igrata z Ano, so bolj zanimive. S prijateljem je vse veliko bolj zanimivo.

Anđelija Todorović, 2.a

FOTO: Brina Birsa / V samoti jutra

BOGASTVO

Denarja polna vreča
še ne pomeni sreča.

Bogat človek je tisti,
ki tudi na prijatelje misli.
Ti mu stojijo ob strani
ne glede na to, koliko drži v dlani.

Bogastvo se ne meri v denarju,
pač pa v ljubezni in zdravju.
Bogastvo ne kupi ugleda, spoštovanja,
to naredijo človekova dejanja.

Ana Maroša, 7.b

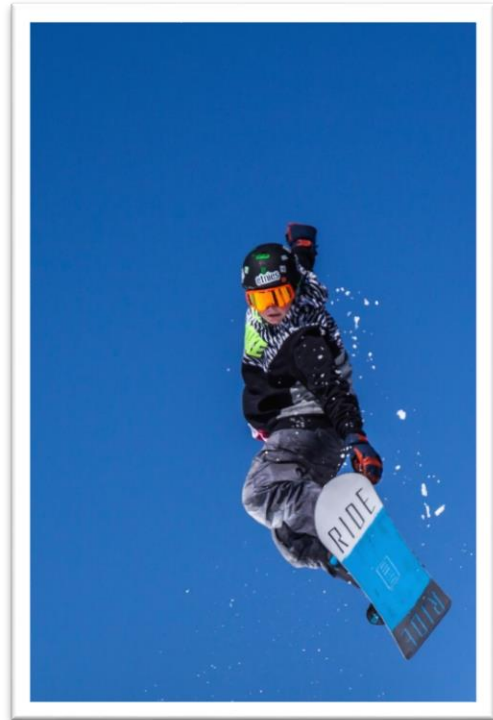

FOTO: Brina Birsa / Jezdec oblakov

DOM

Doma čaka ta pečenica,
pa še sveže pečena potica.

Doma vsi radi te imajo
in zate prav vse dajo.

Doma je tvoja ljuba družina,
za tvoje srce je to prava toplina.

Doma je vedno toplo,
doma je vedno lepo.

A četudi vse to mine,
imaš na dom najlepše spomine.

Ana Leskovar, 7.a

Mentorice besedil: Bojana Polak, Zdenka Ožinger Hrovat, Tatjana Klančar

Mentor fotografij: Laszlo Herman

OSNOVNA ŠOLA LEONA ŠTUKLJA MARIBOR

PRIJATELJ JE...

Sian – tisti, ki ne izda skrivnosti

Maj – tisti, ki pomaga, obdrži skrivnost, je prijazen

Brina – nekaj posebnega, te ne žali, tudi ti pomagaš njemu, je prijazen do tebe

Nejc – je prijazen, pomeni nekaj dobrega

Lana G. – oseba, ki je prijazna, ti stoji ob strani, ti pomaga, ne izda skrivnosti, ne žali

Tanja – ne laže, je z mano, ko ga potrebujem, nekaj posebnega

Gal – tisti, ki ti ne škoduje, te ima rad, te ne obsoja

Matevž – ki ti v stiski pomaga in se s tabo igra

Benjamin – ki ti stoji ob strani in je prijazen do tebe

Larisa – posebna oseba, ki te ne izda in je nočem izgubiti

Samo – te ne poškoduje

Samije – je prijazen in ti pomaga pri vsakem delu

Naja – tisti, ki te ne pretepa in ti rad pomaga

Lana O. – ki je prijazen, ti pomaga, obdrži skrivnost, ne laže in ni nasilen

Jaka – ki vedno pomaga, ti stoji ob strani.

učenci 4.a razreda

KAR VSAKEGA DOLETI

Ljubezen.

Ljubezen vsakega doleti.

Ljubezen včasih boli,
ampak to vsak pretrpi.

In na koncu

ljubezen ti pusti,

da si res pravi ti.

Alja Horvat, 9.a

FOTO: Tamara Cafuta/ Skate park

LJUDJE

Ljudje smo si različni,
a kljub temu zelo slični.

Nekateri suhi, drugi debeli,
eni zavrti, drugi veseli.

Spoštujmo se, kakršni smo,
tako bo na svetu bolj lepo.

Živa Rozman, 9.a

VEČER BRANJA Z LUČKO

Begunci so ljudje, ki niso sami krivi,
da niso rojeni pod srečno zvezdo,
zato jih ne zaničujmo,
ampak sprejmimo njihovo drugačnost in jih razumimo.
Vsak od njih v sebi skriva zgodbo,
ki bo v njih ostala za vse življenje.
Bodimo sočutni.

Živa Rozman, 9.a

FOTO: Dea Kamničar/ Z odra na oder

Všeč mi je, da sem se odločila in sodelovala na tem projektu. Na podobnih sem sodelovala že večkrat. Želim si, da bi se ga lahko udeležila tudi prihodnje leto. Na tem potovanju sem se naučila in videla veliko novih in zanimiv stvari. Ljudje so zelo razumevajoči, imajo veliko sposobnost poslušanja, vsi iščejo kompromise med otroki in starši.

Če bi bila slikar, bi to epizodo predstavljale vse barve mavrice in zelo veliko bele.

Zdi se mi, da bela pomeni svetlobo, željo po nadaljnjem razvoju, nekaj novega...

Druge barve pa za izjemno zanimivo življenje v družini, šoli, državi.

Zdi se mi, da bi bilo vrednotenje celotnega projekta in časa bivanja v tej državi samo v eni ali dveh barvah preveč nezanimivo in krivično do vseh.

Anna Gladenka (učenka iz Ukrajine)

Mentorice besedil: Petra Orešič, Metka Ferk, Zdenka Lesar, Simona Krajnc

Mentorice fotografij: Petra Orešič, Melita Bizjak

OSNOVNA ŠOLA SELVICA OB DRAVI

JABOLKO

En dan je bilo na mizi
jabolko v krizi.

Ogovorila sem ga
in odkorakala sva v svet.

Prehodila sva cel kontinent,
drugi dan bila sem že pravi pacient.

A postala lačna sem,
pograbila jabolko sem
in en, dva, tri, že ga več ni.

Eva Tergušek

FOTO: Ožbej Očko /Šolski čebelarji

OBISK V NOVEM SADU

V Srbiji sem bila dvakrat, vendar je bilo letos mnogo bolje kot lani. V šoli je bil najboljši disko, pa tudi delavnice so bile zelo zabavne in razgibane. Z vrstniki iz Novega Sada smo šli zvečer na pico, v mesto in nakupovalno središče Big. Družili smo se na igralih ... Pogosto smo se vrnili pozno, a starši niso bili jezni na nas. Dvakrat smo imeli zasebne žurke. Enkrat pri Martini in Špeli, v soboto pa pri nas. Bilo je zelo zabavno. Družili smo se, se spoznavali, šalili ... Nekaj se jih je tudi zaljubilo. Zvečer smo šli gledat in spuščat lampijončke nad Donavo.

Res je bilo lepo. Upam, da bodo še to šolsko leto prišli k nam!

Stella Pogačič, 8. razred

JABOLKO

Na jablani je jabolko dozorelo,
ne ve, kakšna usoda ga čaka.

Lahko bo za sok ali pito,
lahko pa bo kar tako zaužito.

Lahko nam celo da navdih,
nam ustvarjalnost prebudi
in izvleče še najmočnejše zakopane stvari.

Zrelo, gnilo ali črvivo,
nobeno ni vredno smeti.
Kot ob kruhu da svežino,
nam daje tudi življenje in toplino.

Vito Koren, 6.b

FOTO: Klara Rihter / Združeni v športu

SANJE

Sanje se spreminjajo v ptice,
prelepe bele sinice,
kraljevo pisane kraljice,
lepe kot slikarjeve skice.

Sanje so odvisne od tebe,
od tega na kar misliš zvečer,
od tega kaj si ta dan naredil
in ali si človeka v sebi vzbljubil.

Če si vztrajal,
nisi bil len,
si svojim sanjam sledil,
boš nekdam svoje pravo življenje odkril.

Nobeden brez greha ne hodi naokoli,
nobeden se za sanje ne zmeni,
nobeden ne reče: »Ti moraš!«,
nobeden vpleten ni,
ko svoje življenje kronaš.

Vito
Koren, 6. b

FOTO: Pia Zadavec/ Pod mavrico prijateljstva

Mentorica besedil in fotografij: Urška Breznik

OSNOVNA ŠOLA XIV. DIVIZIJE

SENOVO

VREDNOTE

Vrednot je veliko, kot so družina, solidarnost, zdravje... Ena izmed vrednot, ki meni veliko pomeni je prijateljstvo.

Prijateljstvo je odnos med fistimi , ki se dobro razumejo. Na prijatelja lahko vedno računaš, kot tudi on nate. Ko si v stiski, ti bo pravi prijatelj vedno pomagal. Če pa želiš ostati prijatelj, se moraš ti enako obnašati do njega.

Družina je prav tako vrednota. Je osnovna skupnost, kateri pripada vsak. Člani družine se morajo med sabo spoštovati in vsak mora upoštevati svoje dolžnosti in naloge.

Zdravje je pomembna vrednota. Kako zelo pomembna je, pa se zavemo šele, ko ga izgubimo. Če ne želimo, da se to zgodi, pa moramo zanj skrbeti.

Solidarnost je vrednota. Je medsebojna pomoč. Npr. če nekdo nečesa nima in imaš ti tega preveč, mu daš. Ali, če ti obvladaš učno snov, tvoj prijatelj pa ne, mu jo razložiš.

Če bi se vsi teh vrednot držali ali jih imeli, bi bilo na svetu vsem lepo in ne bi bilo vojn.

Iva Požun, 6.b

FOTO: Ožbej Behim

MOJ KRAJ

Rada imam svoj kraj, ker imam tu najljubše skrivališče in se ker se počutim srečna. Ko mi je hudo, pokličem prijateljico in se pogovoriva. Rada imam sošolce, ker se družijo z mano, učitelje, ker mi stojijo ob strani in nas imajo vse radi. Sreča, radost in ljubezen je v naših srcih.

Zala Fabjan Špiler, 4.b

VREDNOTA

Vrednota je družina,
ki ti v življenju daje plina.

Vrednota je prijateljstvo,
ki v življenju je bogastvo.

Vrednota je zdravje,
ko se veseliš in rečeš na zdravje.

Vrednota je življenje,
ko ti zdravnik pove svoje mnenje.

Vrednota je ljubezen,
ki gotovo ni bolezen.

Vrednota je vse, kar je lepo
in kar v življenju ni hudo.

Denis Lužar, 6.b

PRIJATELJ

Pravi prijatelj ni kot dež, ki pade in izgine. Pravi prijatelj je kot zrak, čeprav ga ne vidimo, je povsod z nami. Prijateljstvo je vrednota, ki je ne želim izgubiti.

Luka Ferenčak, 5.a

FOTO: Ožbej Behim

Pogledal je v daljavo in videl iztegnjeno roko.

Ritem njegovega srca je ponorel.

Izrekel je besedo, ki je ustavila čas.

Jaz sem bogatejši, ti srečnejši.

Aforizem bova napisala

Zrla si v oči, tam piše, kar šepeče srce.

Naj bo svet lep, živimo le v njem.

Oprosti je čudovita beseda.

Strpnost je objem drugačnosti.

Toplina je objem radosti.

učenci 6.a

FOTO: Ožbej Behim

Mentorica besedil in fotografij: Irena Škoberne

GIMNAZIJA LEDINA LJUBLJANA

WHO ARE WE

Are we
what others
tell us
we are?

They give us
a name,
a nationality,
words,
characteristics,
a place and time
to exist in.

They give us that.

But,
do we ever
truly
understand
who we are
outside these frames?

Isabela Rizvić, 3. letnik

FOTO: Loti Rajic / Krst prvošolcev

FROM FEMALE TO MALE

We were both created by nature
evolving side by side through time.

The world wasn't made for either of us, yet you claimed it for yourself.

You took it for yourself and proclaimed me of incompetence
to build the world with you.

You still needed me, you always needed me, but you wouldn't confess it, you
knew I had my own talents and ideas but you didn't acknowledge them, you
saw me not as an equal but as someone with less worth than you.

The society, the people's minds, families were built around you.

And I was always in the background, often doing more than you, yet I was still
seen as less.

I will not be seen as less anymore.

I never was and never will be less.

I will live kindly and peacefully beside you, as your equal and I expect the
same from you.

Isabela Rizvić, 3. letnik

KRIEGSOFFER

Ich lieb' dich nicht,
weder dich mag,
'ber ich denk' an dich fast jeden
Tag.

Auf mein'm Gesicht
nur Reue und Trauer;
vor deinem Fenster bin im
Regenschauer.

Da gibt's nur sie
und gibt's nur mich;
mit jedem Schuss das Leid von uns
wich.

Ich weiß nicht wie,
noch weiß warum;
die Särge bei'n Särgen steh'n
schon ganz darum.

Ich küsse mein Kreuz
und stehe schnell auf;
schreiend und laufend mein
Schicksal verkauf'.

Ich mach' einen Seufz,
der Schmerz macht 'nen Fall
von Töten und Leben ist's mir schon
egal.

Tilen Kos, 3. letnik

ŽELIM

Želim si dišeče jutranje kave
in mehke spomladanske trave.
Želim si vroče in dolge kopeli
ter več ljudi, ki bi bili veseli.
Isabela Rizvić, 3. letnik

FOTO: Amalija Felicijan / Zbiralna akcija za kralje
ulice

ŽENSKA

Od glave do peta. Živa.
Od glave do peta. Nežna.
Od glave do peta. Močna.
Od glave do peta. Pogumna.
Od glave do peta. Sposobna.
Od glave do peta. Upravičena.
Od glave do peta. Enakovredna.
Od glave do peta. Nepremagljiva.
Od glave do peta. Nosilka življenja.
Od glave do peta. Ona je Ženska.

Isabela Rizvić, 3. letnik

FOTO: Loti Rajic / Dan športa

Mentorica besedil in fotografij: Mojca Lotrič

KOSSUTH LAJOS PRIMARY SCHOOL DABAS, HUNGARY

FRIENDSHIP

Friendship is a precious gift in life. You have to learn how to trust one another and how to share the parts of your soul. I have a few friends who are true to my heart. I wish for them health, happiness, prosperity, beauty, and love. I wish for them all things good.

Saying goodbye to a dear friend is never easy. I remember the time when in Slovenia it was time for us to leave each other, I thought to myself that if I needed one of my friends all I had to do was look at the stars. It seemed likely my friends to have their own star.

When you are alone
And miss your mate soul
Just take a good look
High Up in the sky.

Who you will find
And see so clear,
Are friends in mind
You want to hold near.

Dominik Jarábik 6/a

FOTO: Richard Kosztolanyi

GOOD NEWS FROM THE FIELD OF GROWING PERSONALITY UP

Our school's mission is to get our students to realise the fact of compassion, and that we have to stand for and do for others.

The big starting day was 24 days before Christmas. More than 200 students joined in with our 24 days of Random Acts of Christmas Kindness and therefore we were ready to make a better school, a better town, a better World with 5000 kindness acts all together. It was a big deal of us, as we had to change our personalities on the way of helping others.

Everybody made a Christmas kindness calendar and we put them together a day before Christmas. We enjoyed reading our teachers, cleaners and kitchen staff's kindness acts.

Zsófia Tóth 7/a

FOTO: Richard Kosztolanyi

OUR MISSION

Everybody can be great
Because everybody can
Serve others

Serving others you will
Get more than you have
Now in your hands

The best way to serve
Is giving your incredible
Important time

Give your time with love
And lose yourself
In the service of others

Tibor Leányvári 6/a

FOTO: Richard Kosztolanyi

INTERNATIONAL FRIENDSHIP COOPERATIONS

On 23 September 2017 a group of our students travelled to Slovenia for a week to deepen our long run relationship. Our students had a memorable week with their Slovenian families with school visits, country round trips and family gatherings.

On 28 September we had a great day with our 33 Chinese guests mainly school headmasters, principals and general managers from education and culture field. The program of the day was like Mr Roland Tamás' opening speech,

Hungarian students' cultural presentations, folklore dance, poem, folklore song

After school activity with Mrs Judit Mészáros and her pupils with topic-Ways of English language teaching. After school activity with Mr Imre Kuli and his pupils in the school swimming pool Visit around the school with Mrs Judit Mráz

Discussion on Hungarian schooling system with Mr Roland Tamás, Mrs Mária Szabóné Kökény, Mrs Józsefné Dormány

The easiest way to learn Hungarian with Éva Bese.

András Bánfai 7/a

Mentorica besedil in fotografij: Éva Bese

OSNOVNA ŠOLA DOSITEJA OBRADOVIĆA

NOVI SAD, SRBIJA

DOBRA VEST IZ MOJE ŠKOLE

Na prvi pogled moja škola liči na sve ostale škole u mom gradu. Tokom osam godina provedenih u njoj, shvatio sam da je moja škola posebna i da mnoge škole nemaju ono što imamo mi.

Naša škola ima kantinu koja mnogo znači nama, učenicima. Mi ne moramo da izlazimo van škole kada je napolju hladno, pada kiša ili nam nedostaje još vremena. Tu se svake nedelje održava nagradna igra gde svaki učenik ima jednaku šansu da osvoji besplatne bonove za kantinu. Ko želi nešto drugo, slobodno može da ode oko škole jer tamo imamo sve, pekaru, knjižaru, veliko dvorište, sportske terene i razne prodavnice. Izbor nam je neograničen.

Cela škola obezbeđena je video nadzorom, što nam omogućava dodatnu sigurnost. Na kraju svake godine mali maturanti okreće jedan zid i na njega ispišu svoja imena koja tu stoje do sledeće generacije. U koju boju ćemo okrečiti i kakva će biti slova, odlučujemo mi sami. Taj običaj nema ni jedna osnovna škola i to isto našu školu čini posebnom.

Škola je renovirana i spolja i iznutra. U odnosu na prethodne generacije uslovi za rad su poboljšani, pa nas to čini sigurnim i motivisanim za bolje uspehe. Smatram da je nastava u našoj školi na vrhunskom nivou, na čemu nam zavide druge škole. To nam stvara prednost pri odlasku u srednju školu gde se više uči.

Svaka škola ima neku svoju zlatnu stranu, a u mojoj školi zlatna boja preovladava. Zbog svih njenih karakteristika smatram da će uvek biti korak ispred drugih i to je jedna sjajna vest!

Stojan Samardžija 8-4

LEPE VESTI IZ MOJE ŠKOLE

Moja škola je, mnogi kažu, škola sa dušom. To je zato što brine o svojim đacima i trudi se da im ulepša svaki dan. Jedna od mnogih lepih vesti iz moje škole je i saradnja sa Osnovnom školom „Selnice ob Dravi“ iz Slovenije koja je počela 2014. godine. Organizovana je razmena učenika, gde su svi bili dobrodošli.

Sećam se kao da je juče bilo. Imali smo čas fizike na kome smo se svi bojali da ne budemo prozvani jer niko nista nije učio. Iznenada udoše na vrata dežurni učenici, koji su nas informisali da će naša škola učestvovati u razmeni učenika sa školom iz Slovenije "Selnica ob Drava". Odmah sam se zainteresovao i u dogovoru sa roditeljima popunio listić za prijavu. Moji drugari i ja nismo mogli da dočekamo da čujemo ko će ići u Sloveniju. Nedugo zatim je mene i par mojih drugara pozvao direktor i podelio nam domaćine iz Slovenije kod kojih ćemo odsedati. Svi smo bili jako uzbudjeni i nestrpljivi jer nam je to bio prvi put da idemo u inostranstvo sami, bez roditelja.

Krenuli smo na putovanje života. Put, iako je bio dug i težak, nismo ni osetili jer smo bili okupirani mislima o onome sto nas tamo ceka. Dočekani smo kao najmiliji što mi se veoma svidelo i što je ostavilo snažan utisak na mene. Narednih pet dana, koje smo proveli sa njima, upoznavali smo se sa njihovim običajima, kulturom i načinom života, pa čak smo naučili i malo slovenački. Dosta smo vremena provodili u školi i u kojoj sam primetio najviše stvari koje se razlikuju od naše škole. Prvo što mi je upalo u oči je to da oni u školi idu u papučama i da imaju kuhinju u sklopu škole u kojoj svi učenici jedu. U prvi mah nisam ni primetio da oni imaju zvona za početak časa za koja sam tek kasnije čuo kada su mi na to skrenuli pažnju. U Sloveniji svaki učenik ima ormarić u koji odlaže svoje stvari kada dodje u školu što je jako dobra i korisna stvar. Na dnevnim izletima u prirodi smo se najviše zbližili sa Slovencima i bolje ih upoznali. Izmedju nas su stvorena prijateljstva do kraja života, pa čak i neke ljubavi. Ali svemu lepom mora da dodje kraj i tako je bilo i u našem slučaju.

Poslednji dan u Sloveniji, nismo više veseli kao kad smo dolazili. Rastanak je bio dug i srceparajući. Nismo želeli da se vratimo kući, želeli smo da ostanemo još i da se družimo, zabavljamo... sa našim novim prijateljima.

Tih nedelju dana je bilo najlepših nedelju dana u mom životu. Za to malo vremena smo svasta naučili. Svaki sledeći put kada smo odlazili kod njih ili oni kod nas bio je još bolji, interesantniji, zabavniji, ali isto tako i emotivniji pošto se za to malo vremena vežemo za naše domaćine i njihove porodice. Nadam se da će moja škola nastaviti ovu lepu akciju i da ću ponovo moći da učestvujem u njoj.

Aleksandar Mijatović 8-2

DOBRA VEST

Moja škola vašar ima,
Humanitarni ili ne.
Kod vašara najbitnije je znati
Ruke dobro oprati.

Humanitarni vašar pomogne ti da znaš,
Ko je onaj kome treba da daš.
Običan vašar ti govori,
Krofne i kolače nemoj sam pojesti.
Sa drugima podeli ono što imaš,
Nemaj to od njih da skrivaš.
Humanitarni vašar ili ne,
Bitno je da se pomogne.

Maša Bulatović 3-2

(Nove učilnice/ Vir: spletna stran škole)

DOBRE VESTI IZ MOJE ŠKOLE

Humanost – jedna od najlepših i najboljih ljudskih osobina! To je prava dobra vest iz moje škole. Moja škola se uvek odazivala na razne humanitarne akcije. Direktor je uvek postavljao kutiju za prikupljanje priloga za porodice kojima je to najpotrebnije. Mi smo redovno ubacivali svaki dinar koji nam preostane od užine i bili zadovoljni što se kutija puni.

Pre pet godina jedna učenica naše škole je teško obolela i bilo je potrebno mnogo novaca za njeno lečenje. Tada je pao predlog, napravićemo humanitarni vašar! Počela je organizacija. Podelili smo zaduženja i navalili na zadatak. Učenici su sa svojim učiteljicama pravili rukotvorine, mame su mesile kolače, kiflice i razne đakonije. Učenici su lepili pozive građanima da posete vašar. Neočekivano mnogo ljudi se odazvalo i mi smo na kraju bili jako zadovoljni. Svojom akcijom pomogli smo jednoj devojčici.

Osećaj zadovoljstva nije prestao pa smo odlučili da vašari postanu naša tradicija. Svake godine organizujemo Novogodišnji vašar. Deca vredno rade, prave ukrase, čestitke, poslastice... Uživamo u radu, a posebno nam je drago kad nekom pomognemo. I ove godine smo pomogli jednom dečaku, teško obolelom bratu naše drugarice. Srca su nam puna i nadamo se da će se izlečiti.

Vašari, bilo humanitarni ili obični, samo su još jedan simbol vrednosti moje škole i njenih učenika. Humanost, ljubav, saosećanje su osobine koje nas krasi, a to je više nego dobra vest!

Jovana Škrbić 8-3

Mentor besedil: Dalija Matić

Slika: spletna stran Osnovna škola Dositej Obradović, Novi Sad

OSNOVNA ŠOLA JOVAN JOVANOVIĆ ZMAJ PANČEVO, SRBIJA

SLAVIMO LJUBAV

Ljubav je kao ptica u letu,
Ljubav je najlepša na svetu,
Ljubav spaja sve oko nas,
Čovečanstvu ljubav je spas.

Neka ljubav obasja celu planetu,
Zato naše duše ovu pesmu pletu,
Neka nam anđeli daruju radost.,
Jedino ljubav daje večnu mladost.

Širimo ruke i grlimo nadu,
Zato volimo božansku pravdu,
Verujmo u ljubav, stvarajmo raj,
Ljubav je beskrajna, to dobro znaj.

Čuvajmo ljubav, dodirimo zvezde,
Zagrlimo nebo, nek snovi se gnezde,
Slavimo ljubav, slavimo snove,
Slavimo lepotu što život se zove...

Odeljenje: IV1, VIII1

OSNOVNA ŠOLA FOKOVCI

FOTO: Lara Kuhar / Dediščina skozi fotografski objektiv mladih

Mentorica fotografije : Karin Cigler Maček, Silvija Sambt

GIMNAZIJA PTUJ

FOTO: Saša Kranjc / Dialog

FOTO: Sofija Ivanuša / Medkulturnost

Mentorica fotografij (tudi naslovne, ki je zmagovalna): Nataša Kostanjevec

Zahvala

Hvala vsem mentoricam in mentorjem, vsem učenkam in učencem za ustvarjanje tega Objema vrednot.

Hvala tudi Ljubici Kosmač za pomoč in uvodne besede.

Karla Leban, vodja projekta